Kázeň nad svojím hrobom

Ve rwandské genocidě v roce 1994 zemřelo kolem 800 tisíc lidí. V tomto krvavém etnickém konfliktu se Hutuové mstili Tutsiům, přičemž dalších 2,8 milionů muselo zemi opustit. Toto je svědectví kazatele Phodidase, jednoho z mnoha pohnutých příběhů o odpuštění.

„Mí vrazi se rozhodli, že než mě zabijí, vykopu si hrob. Když jsem kopal, modlil jsem se: ***Pane, věřím, že mě můžeš vysvobodit. Můžeš mě ochránit před zabitím těmito lidmi.*** *Začal jsem pro sebe opakovat příběh o Danielovi v jámě lvové. Také o tom, jak Bůh osvobodil Šadracha, Mešacha a Abednega z ohnivé pece. Jsi stále stejný Bůh? Teď mi to můžeš ukázat. Prosím, dej mi tu víru! Doufal jsem, že mi Bůh dá křídla, abych odletěl, nebo že pošle oheň z nebe. Ale Bůh odpověděl mnohem odlišnějším způsobem, než jsem si dokázal představit.*

Když jsem kopal hrob,

jeden z vrahů vzal mou Bibli a díval se na ni. Všiml si mnoha vybarvených veršů a zeptal se: ***„Co znamenají všechny tyto barvy?" „To jsou moje oblíbené verše,"*** *řekl jsem. Muž se zájmem začal číst zvýrazněné verše.* ***„Jsi si jistý, že jsi je všechny přečetl?"*** *zeptal se nevěřícně.* ***„Ano,"*** *odpověděl jsem. Všiml jsem si, že mě ten muž začal litovat. Obrátil se k mým vrahům a řekl:* ***„Vím, že toho muže zabijeme, ale dovolte mi, abych mu ten hrob pomohl vykopat!"*** *Jejich vůdce přikývl a muž skočil do jámy za mnou a začal kopat.* ***„Pane,"*** *modlil jsem se.* ***„tento hrob bude brzy dokončen. Co budeš dělat?"*** *K mému překvapení, jakmile jsme skončili kopání, ten muž řekl:* ***„Proč bychom měli použít tento hrob pro tohoto muže? Nechme ho, aby šel kopat další hroby poblíž cesty."*** *Skupina souhlasila a rozhodla se použít vykopaný hrob pro jiného muže, kterého právě zabili. Potom jeden z vrahů ironicky řekl:* ***„Než ho pohřbíme, proč se za něj nepomodlíme?"*** *Sledoval jsem, jak se skupina shromáždila kolem těla osoby, kterou právě zabili, krátce se pomodlili, než hodili mrtvolu do hrobu, který byl určen pro mne.*

Najednou se můj pohled

na celou situaci úplně změnil. ***„Pane! Dovol, abych těmto lidem řekl, kdo jsi! Jsou to lidé, kteří o Tobě nikdy neslyšeli."*** *Vnímal jsem, že se Duch svatý již dotkl srdce jednoho muže, takže jsem ho prosil:* ***„Prosím, mohu mít tu Bibli a něco říct, než začnu kopat další hrob?"*** *Muž byl nadšený a řekl:* ***„Jistě!"*** *ale další vykřikl:* ***„Ne! Je to náš nepřítel. Nemá nám co říct!"*** *Poté se hádka stala velmi ostrou. Právě když hrozilo, že zabijáci budou bojovat proti sobě, ten, kdo vypadal nejstarší ze všech, se zeptal:* ***„Proč bychom bojovali proti sobě, kvůli někomu koho neznáme? Ti, kteří chtějí poslouchat, posaďte se a poslouchejte; ostatní si zavřete uši. Až skončí, zabijeme ho."*** *Všichni se posadili a já jsem začal kázat. Poděkoval jsem jim za příležitost a řekl jsem, že je potřebné pochopit, co Bible říká o smrti - jediná šance ke spáse je během vašeho života - ne poté, co zemřete.* ***Nechci vás prosit, abyste mě pustili,*** *pokračoval jsem,* ***protože vím, že i když mě zabijete, budu vzkříšen.***

> *„Mí vrazi se rozhodli, že než mě zabijí, vykopu si hrob".*
>
> (KAZATEĽ PHODIDAS)

Mezi těmi, které zabíjíte,

je další kmen - nejsou to Hutuové nebo Tutsiové. Jsou to Boží děti. Myslíte si, že bojujete v kmenové válce, ale mýlíte se. Toto je válka mezi Kristem a Satanem. Myslíte si, že lidé, které zabíjíte, jsou Tutsiové, ale patří k úplně jinému kmeni, protože dali svá srdce Bohu a jsou jeho děti. *Pak jsem jim přečetl 1. Petrovu 2,9-10:* ***„Vy jste však vyvolený rod, královské kněžstvo, svatý národ, lid získaný do vlastnictví, abyste hlásali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste ani nebyli lidem, ale teď jste lid Boží; nedocházeli jste milosrdenství, ale teď jste milosrdenství došli."***

Jak jsem jim kázal, viděl jsem, jak někteří zabijáci pláčou, a věděl jsem, že Duch svatý pracuje v jejich srdcích. Poté, co jsem kázal po dobu 15 až 20 minut, jsem skupině řekl: ***„Teď řeknu závěrečnou modlitbu a poté vykopu další hrob."*** *Jakmile jsem se modlil, někdo křičel:* ***„Pokud někdo zabije tohoto člověka, jeho krev bude na jeho rukou!" „Ne, nemůžeme ho zabít!"*** *řekli ostatní.* ***„Ať jde! Nemůžeme ho zabít."*** *Pak promluvil jejich vůdce.* ***„Já jsem navrhl, abychom tohoto muže zabili. Ale teď ho nezabijeme."*** *Věděl jsem, že můj život byl ušetřen pouze z Boží milosti. Kdo jsem? Neměl jsem žádnou moc. Bůh byl ke mě tak laskavý...*

(Adventist Mission, ilustračná snimka int.)